

دومین جشنواره ی عکس نقره

جشن عکس نقره جشنواره ی عکس دانشجویی دانشگاه هنر می باشد که هر سال برگزار می شود. جشنواره ای کاملاً دانشجویی که از یک فضای به اصطلاح اکادمیک سرچشمه می گیرد که همچنان بعد از برگزاری هفت دوره همچنان از استاندارد های جشنواره ی عکس فاصله دارد.

اتفاقی که در این دوره رخ داد؛ نمایش آثار اساتید گروه عکاسی دانشگاه هنر در کنار دیگر شرکت کنندگان که عمدتاً دانشجویی همین رشته اند، بود. با یک بار دیدن نمایشگاه تفاوت فاحش بین آثار اساتید گروه و دانشجویها را به خوبی متوجه خواهیم شد. تفاوت ناخوشایندی که ای کاش بهتر بود آثار این اساتید اصلاً به نمایش گذاشته نمی شد. آثار اساتیدی چون فرهاد= عزیزی، محمد خادمیان، پروین طاعی، حسین چنغانی و ... که بعد از دیدن آثار این اساتید هر عقل سلیمی این سوالات را خواهد پرسید: تعریف ما از استاد دانشگاه، محیطی که آن را یک فضای اکادمیک می نامیم چیست؟ و تعریف ما از عکس چیست؟ آیا فقط با لمس کردن دکمه ی شاتر می توان عکس تولید کرد؟ به نظرم که این ها سوالات کلیدی است که بعد از این نمایشگاه قابلیت پیگیری را دارند و می توان به همین نمایشگاه استناد کرد.

در اثر آقای فرهاد عزیزی با یک سردرگمی خاص و غریبی مواجه می شویم که این یک عکس مستند است یا یک عکس خبری و یا فریمی از گزارشی در مورد وضعیت رفتگران در سطح شهر و یا اصلاً عکاسی به طور خیلی اتفاقی دستش به دکمه ی شاتر خورده است و مانند عکاسان سورئال بر حسب اتفاق و راندن این عکس را تهیه کرده است؟

و یا در اثر آقای خادمیان حداقل با یک نگاه فرمالیستی مواجه می شویم فارغ از این که ترکیب= بندی اثر چجوری است و اثر اصلاً از لحاظ بصری تعادل دارد یا نه؟

در عکس خانم پروین طاعی با یک بلا تکلیفی مواجه می شویم که فیهیدن هدف عکاس از تولید این عکس را با مشکل روبرو می کند؛ تبلیغات شهری؟ اوضاع ساختمان های شهر تهران؟ ...

همه ی ما در این زمانه به هر دلیلی به ثبت لحظات می پردازیم اما این با عکاسی و استاد دانشگاه بودن فاصله ی زیادی دارد و اصلا خواستگاهشان از هم جداست .

در کل جشن عکس نقره ی امسال نسبت به سال قبل پیشرفت قابل توجهی داشته و این یک نکته خوبی برای دانشجویان این رشته است که می توان هنوز امیدوار بود.